

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/947/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114219080
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114219080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO 47 233 516 proti odporcom: 1/ N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, XXX XX Q., 2/ J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. X, XXX XX Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkýň 1/ a 2/ Združenie spotrebiteľov Slovenska o.z., so sídlom J.Kráľa č. 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa č. 7, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 270,07 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/178/2014-32 zo dňa 02. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/ trovy konania vo výške 15,82 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 20,01 € na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera, do troch dní.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa voči odporkyniam 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 270,07 € s príslušenstvom titulom plnenia z úverovej zmluvy uzavretej dňa 20. 10. 2008. Aplikujúc ustanovenie § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka považoval okresný súd nárok navrhovateľa za premlčaný, v dôsledku čoho mu ho nemohol priznať. Na doplnenie poukázal na to, že zmluva o úvere, ktorú uzavrel navrhovateľ a odporkyne, nespĺňa ani náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Na záver konštatoval, že aj dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom.

O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Odporkyne 1/ a 2/ boli v konaní úspešné, náhradu trov konania si neuplatnili, preto im ich súd nepriznal. Okresný súd však priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 23,24 € (prevzatie vecí, vyjadrenie k návrhu) a 2 x režijný paušál po 8,39 € , spolu vo výške 63,26 €. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na 1 týchto trov, teda vo výške 15,82 € vychádzajúc z účelnosti trov vedľajšieho účastníka, keďže vedľajší účastník v ten istý pojednávací deň zastupoval hlavných účastníkov - odporcov v ôsmich obdobných veciach, kde podal vo veci totožné vyjadrenia, len z obmenou číselných údajov, keďže išlo o podobné úverové vzťahy toho istého navrhovateľa, a z tohto dôvodu súd krátil vedľajšiemu

účastníkovi uplatnené trovy konania na 1 s prihliadnutím aj na tú okolnosť, že vedľajší účastník vstúpil hromadne do konania bez prechádzajúceho súhlasu a vedomia hlavného účastníka a bez oboznámenia sa s predmetom konania.

Proti výroku rozsudku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal odvolanie navrhovateľ. Namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov konania najmä z dôvodu, že rozhodnutie neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa neho predstavujú náhradu odmeny aj za predloženie podania, ktoré svojim obsahom je šablonovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Osobitosť združení na ochranu spotrebiteľa však spočíva v tom, že sa mu na základe a v súvislosti s jeho činnosťou priznávajú aj osobitné práva a postavenie. Ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Združenie, ako vedľajší účastník v tomto prípade miesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, pričom aj Najvyšší súd SR vyslovil, že opakové podávanie toho istého podania len so zmenou účastníka nie je opodstatneným základom na priznanie náhrady trov konania. Navyiac z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania, aké skutočnosti vzal do úvahy a aké skutkové závery z nich vyvodil, a tieto následne právne posúdil. Na záver poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník nespĺnil zo zákona mu vyplývajúcu povinnosť, a to predložiť súhlas odporkýň, na strane ktorých vystupuje s jeho vstupom do konania v zmysle novely Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014 Z. z.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník na strane odporkýň 1/ a 2/ k odvolaniu navrhovateľa v písomnom vyjadrení uviedol, že do predmetného konania nevstúpil hromadným podaním, ale konkrétnym oznámením o vstupe s konkrétnym splnomocnením práve pre toto konanie. Pokiaľ ide o jeho vyjadrenie pred prvostupňovým súdom, nebolo formulárové, neobsahovalo všeobecné ustanovenia o neprijateľných podmienkach a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo k zamietnutiu návrhu. K návrhu sa vyjadril až po zhodnotení celého skutkového stavu, preto námietku navrhovateľa v tomto smere považuje za irelevantnú. Naopak, práve navrhovateľ podáva opakovane nedôvodné žaloby proti spotrebiteľom, ktorí sa v konaní nevedia brániť, pričom, nakoľko si spotrebiteľ služby advokáta nemôže dovoliť, pri zamietnutí žaloby by navrhovateľ svojím konaním neznášal žiadne riziko v súvislosti s úhradou trov protistrany. Zdôraznil, že odporkyne ako spotrebiteľky boli v konaní úspešné tým, že žaloba bola voči nim zamietnutá, preto mu nesporné vznikli trovy právneho zastúpenia účelne, keďže viedli k úspechu odporkýň v spore. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR. Navrhol, aby odvolací súd výrok prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/ trovy konania, podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ (spotrebiteľov), pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Navyše ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Podľa článku 29 Ústavy SR sa totiž právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamenal, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa znenia svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno (tak ako to urobil navrhovateľ) ešte vyvodiť, že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania poskytnúť. Uvedené platí tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

V prejednávacom prípade došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa preto, že nárok uplatňovaný navrhovateľom bol premlčaný a súčasne zmluva, na základe ktorej si nárok uplatňoval, nespĺňala náležitosti zák. č. 258/2001 Z. z..

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Z uvedeného preto vyplýva, že pokiaľ o náhrade trov konania okresný súd rozhodoval podľa úspechu v konaní, teda podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., postupoval vecne správne.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovení zákon.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po dôvodne vznesenej námietke premlčania pôsobil tento vstup pre navrhovateľa tak, že okresný súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú a návrh v celom rozsahu zamietol.

Je nepochybné, že odporkyne 1/, 2/ a vedľajší účastník boli v konaní úspešní. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zamietnutiu návrhu došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporcom vedľajším účastníkom, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania. Odvolací súd, teda, opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak po dôvodne vznesenej námietke premlčania bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý. K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne v celom rozsahu zamietnutý, a teda, išlo o návrh podaný nedôvodne.

Ak navrhovateľ v odvolaní namietal to, že vedľajší účastník si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z novely Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014 Z. z., odvolací súd k uvedenému uvádza nasledovné:

Účelom postavenia vedľajšieho účastníka ako právnickej osoby založenej na ochranu práv spotrebiteľa, ktorý vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. účinného od 15. 10. 2008 je v zmysle dôvodovej

správy k tomuto ustanoveniu rozšíriť ochranu práv aj na práva spotrebiteľov, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem a teda umožniť právnickým osobám založeným na tento účel chrániť práva spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní v procesnom postavení vedľajších účastníkov. V prejednávanej veci musí súd brať na zreteľ, že existujú dva typy vedľajšieho účastníctva a v prípade, ak zo zákona vstúpila do určitého konania právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, potom na vstup alebo zotrvanie v konaní, príp. na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní, tomuto typu vedľajšieho účastníka nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 ods. 4, druhá a tretia veta O. s. p. Iba uvedený výklad totiž dôsledne zodpovedá tomu, že všeobecné súdy sú povinné vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Pokiaľ je potom účelom ustanovenia § 93 ods. 2, v spojení s § 93 ods. 4 O. s. p. zvýšiť ochranu určitých subjektov prostredníctvom právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je práve ochrana záujmov týchto subjektov, nemožno mať pochybnosti o tom, že je v súlade s uvedeným účelom právnej úpravy, uvedeným právnickým osobám zabezpečiť účinné právne prostriedky ochrany, ktoré by mohli v prospech chránených subjektov využiť.

Novela Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 neobsahuje ustanovenia prechodného charakteru, preto novelizované znenie §-u 93 ods. 2 a 3 O. s. p. je možné aplikovať na právne vzťahy odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od 01. 01. 2015. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené okresnému súdu pred 01. 01. 2015. Uvedený právny záver nespochybňuje ani dôvodová správa k zák. č. 353/2014 Z. z. ak konštatuje, že odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov, ak z uvedeného v žiadnom prípade nevyplýva, že by uvedená novela zák. č. 353/2014 Z. z. mala byť aplikovaná i na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zavedené právnou úpravou účinnou od 01. 01. 2015 nemožno aplikovať na tie prípady, kedy vedľajší účastník do konania vstúpil ešte za účinnosti starej právnej úpravy, ktorá takéto podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva nezakotvovala, pretože by sa tak podľa novej právnej úpravy posudzoval vznik právnych vzťahov a nadobudnutých práv (ktoré vedľajšiemu účastníkovi jeho vstupom do konania vznikli), ku ktorému došlo pred jej prijatím.

Z napadnutého rozhodnutia vyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania, ak pristúpil k ich kráteniu. Je nevyhnutné poukázať na to, že ust. § 142 ods. 1 O. s. p. je predovšetkým aplikované v súlade s výkladom znenia tohto ustanovenia v prípade, ak účastník konania je v konaní v celom rozsahu úspešný. Okolnosť, že odporkyne 1/ a 2/, ako i vedľajší účastník na strane odporkýň 1/ a 2/ boli v konaní v celom rozsahu úspešní, nebola spochybnená ani samotným navrhovateľom. Postačuje, ak uvedené dôvody, na základe ktorých okresný súd o náhrade trov konania rozhodol, a voči ktorému navrhovateľ podal odvolanie, preskúmal odvolací súd, ktorý námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní nepovažoval za dôvodné. Okresný súd sa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zamerával len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nepovažuje odvolanie navrhovateľa za dôvodné a napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkýň 1/ a 2/ považoval v celom rozsahu za vecne správne, preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Odporkyne 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní boli úspešné, avšak náhradu trov odvolacieho konania si v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. neuplatnili a z obsahu spisu im žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. Odvolací súd tak priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/, ktorý bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Uvedené trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby, a to za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29. 05. 2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za

poskytovanie právnych služieb, ďalej v texte „vyhláška“) vo výške 11,62 € + režijný paušál vo výške 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Trovy právneho zastúpenia tak v odvolacom konaní spolu predstavujú sumu 20,01 € aplikujúc i ust. § 13 ods. 2 vyhlášky o znížení základnej sadzby tarifnej odmeny o 50 %, ak právny zástupca zastupoval v konaní vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vystupoval ako vedľajší účastník odporkýň 1/ a 2/. Trovy odvolacieho konania je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň 1/ a 2/ na účet jeho právneho zástupcu, advokáta, v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.